

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІНСЬКЕ РІШЕННЯ ЯК ФОРМА РЕАЛІЗАЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ФУНКЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

НАТАЛІЯ БОНДАРЧУК, д.держ.упр., професорка, завідувачка кафедри Менеджменту, публічного управління, та адміністрування **Дніпровський державний аграрно-економічний університет**

В основі управлінської діяльності держави лежить багатогранний процес прийняття рішень. Прийняття рішень є складною взаємодією суб'єктів як в процесі підготовки, так і в процесі реалізації такого рішення і контролю за ним.

Розробка ефективних рішень завжди було складним та відповідальним завданням. Взагалі управлінське рішення – це найважливіший спосіб здійснення керуючого впливу з метою вирішення соціальних проблем на шляху досягнення поставлених цілей у конкретних історичних умовах. Це завершальний момент процесу усвідомленого вибору однією з можливих альтернатив розвитку подій з урахуванням обмеженості ресурсів та обставин, що склалися.

Державні рішення є специфічним виміром діяльності держави, пов'язаний із досягненням конкретних цілей. Державне управлінське рішення – це рішення, яке ухвалюється в установленому порядку правочинною державною структурою. Це ідеальна модель майбутнього стану тієї чи іншої соціальної системи, за допомогою якої держава формулює своє уявлення про зміст, форму, обов'язковість тієї чи іншої майбутньої соціальної зміни. Його мета мобілізувати, організувати та зорієнтувати людей на практичне перетворення соціальної дійсності відповідно до раніше прийнятих політичних проектів та програм.

Відповідно основними функціями, які виконує держава в процесі прийняття рішень є: основні, забезпечуючі, управлінські. Виконання основних і управлінських функцій потребує певних механізмів забезпечення їх реалізації, а саме: забезпечення ресурсами, правове забезпечення, наукове забезпечення, методико-методологічне забезпечення та освіта.

Державним рішенням притаманні наступні ознаки.

1. **Комплексність** (такі рішення направлені на досягнення декількох цілей та передбачають вирішення конкретних поставлених завдань).
2. **Владність** (приймаються в односторонньому

порядку спеціально уповноваженим для цього державним органом, визначають права, обов'язки та відповідальність за наслідки реалізації таких рішень).

3. Директивність. Державне управлінське рішення зобов'язує, наказує, забороняє, уповноважує, позбавляє, припиняє, дозволяє, заохочує, встановлює, карає тощо. Воно має високу перетворюючу силу, велику соціальну значимість дій, носить переважно обов'язковий характер.

4. Є продуктом колективної праці. Саме тому відсутнє авторство на таке рішення.

5. Процесуальність (наявність системи правил і процедур, що визначають порядок розробки, обговорення, погодження, прийняття управлінського рішення, вступу в офіційну силу та оприлюднення).

6. Державні джерела фінансування реалізації рішення. Як правило державні рішення пов'язані з використанням бюджетних коштів, саме тому є підконтрольними для платників податків.

Отже, прийняття та реалізація державою рішень є складним та відповідальним процесом, які пов'язані із вирішенням як типових так і нетипових завдань та направлені на унікальні та глибокі перетворення у державі.